

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

NOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen, wat betreft de kinderopvanglocaties
Definitieve goedkeuring

Bijlagen:

- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen, wat betreft de kinderopvanglocaties. (hierna 'het sectorbesluit');
- het advies van de Raad van State d.d. 20 mei 2016.

1. Situering

Als agentschap van de Vlaamse Overheid verleent het VIPA investeringssubsidies en -waarborgen aan aanvragers uit de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen voor het oprichten, het aankopen met of zonder verbouwing, het verbouwen van gebouwen en voor de aankoop van bijzondere uitrusting en van uitrusting en meubilering.

De VIPA-investeringsubsidies, die in principe 60% van de kostprijs dekken, maken het mogelijk voorzieningen aan te bieden die betaalbaar zijn voor de gebruikers en tegelijk beantwoorden aan de hedendaagse eisen van woon- en zorgcomfort.

In uitvoering van artikel 6 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden bepaalt de Vlaamse Regering de wijze van toekenning en vereffening van de VIPA-investeringsubsidies (besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden).

In uitvoering van artikel 7bis van het voornoemde decreet bepaalt de Vlaamse Regering ook de wijze van toekenning en uitbetaling, de voorwaarden en het bedrag inzake de alternatieve vormen van investeringssubsidies, zoals bepaald in artikel 7bis, § 1, eerste lid van hetzelfde decreet (besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden).

Naast deze twee procedurebesluiten zijn er, specifiek per sector, zeven BVR tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische normen, de VIPA-sectorbesluiten genoemd.

Deze bepalen per sector de investeringssubsidie en de algemene en specifieke bouwtechnische en bouwfysische normen.

2. Advies Raad van State

De Raad van State, afdeling Wetgeving, verleende zijn advies over het voorontwerp van besluit op 20 mei 2016 (advies 59.299/3).

De Raad van State formuleerde een aantal opmerkingen:

1. Vormvereisten

Door het voorontwerp van besluit wordt de volgende bepaling ingevoegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen:

"De investeringssubsidies voor kinderopvanglocaties worden toegekend met inachtneming van het besluit van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen."

In de nota aan de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring van het voorontwerp van besluit werd daaromtrent het volgende uiteengezet:

"De Europese Unie verbiedt (...) in principe dat lidstaten staatssteun toekennen.

Indien de lidstaten dit echter doen met inachtneming van de regels van het besluit van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst (hierna 'het DAEB besluit'), is de staatssteun wel toegelaten en bovendien vrijgesteld van de verplichting tot voorafgaande aanmelding bij de Europese Commissie opgenomen in artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Aangezien kinderopvang door de overheid gesubsidieerd wordt en kan beschouwd worden als een economische activiteit van algemeen belang, vallen de investeringssubsidies die VIPA toekent binnen het toepassingsgebied van het DAEB besluit."

Volgens de Raad van State is het echter geenszins duidelijk of de ontworpen regeling volledig in overeenstemming is met het DAEB-besluit. Het volstaat niet om in het ontworpen besluit een beginselbepaling op te nemen waarin louter wordt geponereerd dat investeringssubsidies worden toegekend met inachtneming van het DAEB-besluit om de geschetste problemen te verhelpen. Gelet op deze twijfel over de toepasselijkheid van

het DAEB-besluit, dient volgens de Raad van State de ontworpen regeling alsnog te worden aangemeld bij de Europese Commissie. Die aanmelding is volgens de Raad van State noodzakelijk om de sanctie te vermijden in geval van een onterechte niet-aanmelding, namelijk dat de steun *per se* nietig is (zelfs indien ze verenigbaar verklaard zou kunnen worden als ze correct werd aangemeld).

Hierna volgt de motivatie waaruit blijkt dat wel degelijk voldaan is aan de EU-staatssteunregels en aan het DAEB-besluit:

De scope van het voorliggende ontwerp van besluit valt binnen het toepassingsgebied van het DAEB-besluit zoals dit vervat is in artikel 2, 1., c), van het DAEB-besluit, daar het betrekking heeft op de toekenning van infrastructuursubsidies aan kinderopvanglocaties, die diensten van algemeen economisch belang verrichten. In die bepaling van het DAEB-besluit is sprake van "*compensatie ten behoeve van het verrichten van diensten van algemeen economisch belang waarmee wordt voldaan aan sociale behoeften wat betreft gezondheidszorg en langdurige zorg, kinderopvang, toegang tot de arbeidsmarkt en herintreding, sociale huisvesting en de zorg voor en sociale inclusie van kwetsbare groepen*".

Daarnaast is het noodzakelijk dat het (de) toewijzingsbesluit(en) is (zijn) opgesteld conform de voorwaarden zoals opgenomen in het DAEB-besluit (o.a. artikel 4), wil men een beroep kunnen doen op het DAEB-besluit. De volgende vermeldingen dienen opgenomen te worden in het (de) toewijzingsbesluit(en):

- de inhoud en de duur van de openbaredienstverplichtingen;
- de betrokken onderneming en, in voorkomend geval, het betrokken grondgebied;
- de aard van alle uitsluitende of bijzondere rechten die de onderneming door het toewijzende overheidsorgaan zijn verleend;
- een beschrijving van het compensatiemechanisme en de parameters voor berekening, monitoring en herziening van de compensatie;
- de regelingen om eventuele overcompensatie te vermijden en terug te vorderen;
- een verwijzing naar het DAEB-besluit.

Zo dient dus het toewijzingsbesluit de inhoud en de duur van de openbare dienstverplichting te preciseren. Wat de inhoud van de openbare dienstverplichting betreft, wordt in artikel 4 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden bepaald dat het VIPA als missie heeft om initiatieven te ontwikkelen en in financiering te voorzien voor een kwaliteitsvolle, toegankelijke en betaalbare infrastructuur voor de zorg- en dienstverlening in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden. Zo verplicht VIPA de begunstigen van de investeringssubsidie om zich te houden aan een aantal welbepaalde bouwtechnische en bouwfysische normen. Deze normen hebben een gunstige invloed op de kwaliteit van de dienstverlening, de fysieke toegankelijkheid van de infrastructuur en de duurzaamheid van de infrastructuur. Deze normen zijn opgenomen in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen, wat betreft de kinderopvanglocaties. Voorts is er het ministerieel besluit van 18 december 2009 tot bepaling van de VIPA criteria duurzaamheid dat als bijlage per sector een overzicht geeft van de minimumeisen en voorwaarden inzake comfort en gebruik van energie, water en materialen (bijlage 6: sector kinderdagopvang). Ten slotte gaat krachtens het decreet van 23 december 1986 houdende integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en instellingen die tot de Vlaamse Gemeenschap behoren, met deze infrastructuursubsidies ook de verplichting gepaard kunstwerken in deze gebouwen te integreren, dit ter bevordering van de aanwezigheid van kunst in de semipublieke

ruimte (deze verplichting geldt niet wanneer de bouwkosten minder dan 5 miljoen Belgische Frank bedragen (artikel 3 van het decreet van 23 december 1986)).

Volgens de Raad van State lijkt de periode waarvoor de onderneming met het beheer van de dienst van algemeen economisch belang wordt belast, onbeperkt te zijn in de tijd. De Raad van State twijfelt hier aan de overeenstemming met artikel 2, 2., van het DAEB-besluit waar bepaald wordt: *"Dit besluit is alleen van toepassing wanneer de periode waarvoor de onderneming met het beheer van de dienst van algemeen economisch belang wordt belast, niet langer is dan tien jaar. Wanneer die periode langer is dan tien jaar, is dit besluit alleen van toepassing voor zover van de dienstverrichter een aanzienlijke investering wordt gevergd die, in overeenstemming met algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen, over een langere periode moet worden afgeschreven."*

De periode waarvoor de onderneming met het beheer van de dienst van algemeen economisch belang wordt belast is echter wel beperkt in de tijd. Zo is wat betreft de gesubsidieerde onroerende goederen de begunstigde gedurende een termijn van 25 jaar verplicht elke vervreemding, elke bezwaring met een zakelijk recht of genotsrecht, of elke concrete bestemmingswijziging aan de uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming te onderwerpen van de subsidiërende overheid. Als die termijn verlopen is, is er dus geen belasting meer met een dienst van algemeen economisch belang. Van een periode die onbeperkt is in de tijd is dus geen sprake.

Artikel 41, §2, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, bepaalt het volgende: *"De aanvrager is ertoe gehouden, wat betreft de gesubsidieerde onroerende goederen gedurende de concrete minimumperiode, vermeld in artikel 12 van het decreet, en wat betreft de gesubsidieerde roerende goederen gedurende een periode van vijf jaar voor de medische uitrusting of de bijzondere uitrusting en van tien jaar voor de andere roerende goederen, elke vervreemding, elke bezwaring met een zakelijk recht of genotsrecht, of elke concrete bestemmingswijziging van het gesubsidieerde goed aan de uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming te onderwerpen ofwel van het Fonds als het gesubsidieerde goed een bestemming krijgt in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden, vermeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, als die aangelegenheden vallen onder het beleidsdomein waartoe het Fonds behoort, ofwel van de minister in de andere gevallen. De toestemming van de minister kan alleen maar gegeven worden na gunstig advies van de Inspectie van Financiën."*

Artikel 12 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden – waarnaar verwezen wordt in het voormelde artikel 41 – bepaalt: *"De aanvrager moet minstens over een genotsrecht beschikken op het project waarvoor de aanvraag voor een investeringssubsidie wordt gedaan, voor een periode die voor onroerende goederen in elk geval minstens vijftientig jaar bedraagt en voor roerende goederen in elk geval minstens vijf jaar bedraagt. De Vlaamse Regering kan een langere periode bepalen. Als de aanvrager en de eigenaar of de houder van de zakelijke rechten op de grond waarop een project wordt voorzien, twee verschillende personen zijn, mag er geen ongeoorloofde verwantschap bestaan tussen hen. De Vlaamse Regering legt de voorwaarden vast waaronder er sprake is van een ongeoorloofde verwantschap."*

De subsidie geldt aldus voor de economische levensduur van de lange termijninvestering, die effectief over een langere periode wordt afgeschreven. Het gaat hier immers over aanzienlijke investeringen in infrastructuur die overeenkomstig de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen over een langere periode dan tien jaar moeten worden afgeschreven.

De betrokken onderneming wordt vermeld in de subsidiebelofte die wordt verleend overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

De aard van alle uitsluitende of bijzondere rechten die de onderneming door het toewijzende overheidsorgaan zijn verleend. Het gaat hier bijvoorbeeld over een alleenrecht of een concessie van diensten (zie de Handreiking Diensten van Algemeen Economisch Belang van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van Nederland, 2014, bladzijde 63). Dit is hier niet van toepassing.

De manier waarop de compensatie wordt bepaald staat uiteengezet in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen. Zo wordt in artikel 9 van het besluit de maximale subsidiabele oppervlakte bepaald. De subsidiabele oppervlakte is de som van de per bouwlaag berekende nuttige vloeroppervlakte, buitenmuren inbegrepen, die in aanmerking wordt genomen voor subsidiëring. Zie ook artikel 5, 1°, van het voorliggende ontwerp van besluit. Verder bepaalt hoofdstuk 5 van het besluit de manier waarop het subsidiebedrag wordt vastgesteld en dit voor de nieuwbouw, de uitbreiding, de verbouwingswerken en de aankoop met of zonder verbouwing (met ook een regeling betreffende uitrusting en meubilering). Zo subsidieert VIPA bijvoorbeeld voor de nieuwbouw en de uitbreiding een vast bedrag per m² dat overeenkomt met ongeveer 60% van de geraamde bouwkost. Het voordeel van de subsidie ligt dan ook steeds lager dan de netto kost van de investering.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden wordt een procedure voorzien tot herziening van de compensatie (zie artikel 20, §4) en controle van de compensatie (zie de artikelen 21 tot en met 29). Op het vlak van de monitoring van de compensatie kan ook verwezen worden naar de artikelen 21 tot en met 29 van dit besluit van 8 juni 1999 waaruit blijkt dat verschillende procedurestappen voorzien zijn waarbij telkens stukken moeten worden bezorgd aan het VIPA of stukken ter beschikking moet gehouden worden voor het VIPA. Ook is in artikel 41, §1, van dit besluit van 8 juni 1999 voorzien dat de bevoegde personeelsleden van de Vlaamse administratie ter plaatse of op stukken toezicht uitoefenen op de naleving van de verplichtingen door de betrokken voorziening. Te vermelden is ook artikel 26 van het Subsidiebesluit van 22 november 2013 waar bepaald is dat de organisator van de kinderopvang jaarlijks een financieel verslag opmaakt dat onder meer een lijst bevat van alle subsidiebedragen, gelinkt aan kinderopvang, die toegekend zijn door een overheid, met vermelding van de toekennende overheid en het doel van de subsidie. Zie tevens artikel 4 van het Subsidiebesluit van 22 november 2013: "*De organisator hanteert een boekhouding die inkomsten en uitgaven die verband houden met de activiteiten van kinderopvang, voor de toerekening van de kosten en inkomsten, transparant afzondert.*".

Hoofdstuk 7 van het voormelde besluit van 8 juni 1999 bevat een reeks controle- en strafmaatregelen op basis waarvan besloten kan worden tot terugvordering van de investeringssubsidies. Wat de vereiste betreft om te voorzien in een manier om eventuele overcompensatie te vermijden en terug te vorderen kan uit de manier waarop het compensatiebedrag samengesteld wordt, afgeleid worden dat overcompensatie praktisch niet mogelijk is. Er worden wel, zoals hoger vermeld, in controle- en strafmaatregelen voorzien waarop men zich kan beroepen indien de begunstigde niet (meer) voldoet aan de voorwaarden om gesubsidieerd te kunnen worden of om de subsidies te behouden.

Via het voorliggende ontwerp van besluit wordt er een verwijzing opgenomen naar het DAEB-besluit (zie artikel 2 van het voorliggende ontwerp van besluit).

De Raad van State betwijfelt ten slotte of de vergunning van de betrokken kinderopvanglocaties of de toewijzing van de subsidie wel kan worden beschouwd als een mandaat in de zin van artikel 4 van het DAEB-besluit. Artikel 4 van het DAEB-besluit heeft het over het belasten met het beheer van de dienst van algemeen economisch belang door middel van één of meer besluiten, waarvan de vorm door elke lidstaat kan worden bepaald. Een toewijzingsbesluit is echter in beginsel vormvrij. Een overheid mag kiezen voor de bestuursrechtelijke of de privaatrechtelijke weg. Zowel subsidiebesluiten, wet- en regelgeving, als administratieve besluiten komen in aanmerking (zie in dit verband ook de Handreiking Diensten van Algemeen Economisch Belang van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van Nederland, 2014, bladzijde 52, 53 en 63). Uit de vereisten die opgelegd worden vanuit de subsidiebelofte en vanuit de toepasselijke besluiten (van de Vlaamse Regering en van de Vlaamse minister) blijkt hier het belasten met het beheer van de dienst van algemeen economisch belang.

2. Algemene opmerkingen

Waar de Raad van State een schending van het gelijkheidsbeginsel ontwaart (zie punt 5 van het advies) omdat niet alle vergunde kindplaatsen van dezelfde schaalgrootte en rechtsvorm in aanmerking komen voor VIPA-betoelaging maar enkel de IKT-kindplaatsen, betogen we dat organisatoren die IKT uitbaten, beperkte eigen middelen hebben. Het inkomensgerelateerd werken betekent dat hun inkomsten geplafonneerd zijn op basis van de regelgeving. Die inkomsten (de geplafonneerde bijdragen van ouders en de werkingssubsidies) moeten hen toelaten hun werking te financieren maar laten niet toe om wezenlijke reserves aan te leggen teneinde grote investeringen in hun infrastructuur te helpen financieren. Om ook hen toe te laten te investeren in hun infrastructuur, is de toegang tot de VIPA-subsidie noodzakelijk.

De Raad van State vindt steun voor haar redenering van ongelijke behandeling in het gegeven dat de investeringssubsidie ook betrekking kan hebben op de eerste uitrusting, in welk geval ook kinderopvanglocaties die niet in aanmerking komen voor een subsidie voor inkomenstarief (nog) geen reserves zouden hebben kunnen aanleggen, vermits die hun exploitatie nog moeten aanvragen. Dit lijkt enigszins de logica van de argumentatie van de Raad van State te ontkrachten, daar het tijdstip van het ontwikkelen van de reserves (in het verleden of in de toekomst) economisch gezien minder belang heeft, veeleer is het principe doorslaggevend dat er mogelijkheid is tot vrije prijsvorming.

3. Onderzoek van de tekst

Aan de opmerking van de Raad van State onder punt 7 wordt gevolg gegeven in de tekst van het ontwerp van besluit. We nemen op: "het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011".

In het ontworpen artikel 3, §3, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 wordt de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, gemachtigd om op gemotiveerde aanvraag af te wijken van de normen inzake de buitenspeelruimte. Zoals de Raad van State terecht opmerkt gaat het hier om een individuele afwijkingsmogelijkheid (zie punt 8 van het advies). De Raad van State adviseert aan de minister om bij het toepassen van die individuele afwijkingsmogelijkheid het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie in acht te nemen. Daar zal over gewaakt worden.

3. Weerslag van het voorstel op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten

Het voorstel heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

4. Weerslag van het voorstel op de lokale besturen

1. Personeel: het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet.
2. Werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven.
3. Investering en schuld: het voorstel heeft geen investeringen als gevolg.
4. Ontvangsten: het voorstel heeft geen weerslag op de ontvangsten van de lokale besturen.
5. Conclusie: het voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen.

5. Kwaliteit van de regelgeving

A. Wetgevingstechniek

Het wetgevingstechnisch en taaladvies werd verleend op 11 januari 2016 (Advies 2016/09). Het voorontwerp werd waar nodig aangepast aan dit advies.

Wat betreft de verwijzing naar het besluit van de Commissie van 20 december 2011 merken we op dat onder punt 4.B) en onder punt 8.B.1. van deze nota de nodige verantwoording wordt opgenomen, met ook een verwijzing naar andere besluiten die voor deze verantwoording van belang zijn.

In het wetgevingstechnisch en taaladvies wordt een opmerking gemaakt over het feit dat de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, op gemotiveerde aanvraag, kan afwijken van de normen voor de buitenspeelruimte. Het advies stelt om op te letten als het gaat om een verordenende bevoegdheid. Het gaat hier echter niet om een verordenende bevoegdheid. De minister beslist geval per geval. Ook gelden steeds de minimumvereisten van artikel 17 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 (artikel 17: "*Er is voldoende, vlot en veilig bereikbare buitenspelmogelijkheid die afgestemd is op het aantal vergunde kinderopvangplaatsen en op de leeftijd van de kinderen.*"). De minister is trouwens ook gebonden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De vermelding "met behoud van de toepassing van artikel 17 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013" wordt behouden. Het gaat hier immers om de verhouding tussen onderhavig ontwerp van besluit en het Vergunningsbesluit van 22 november 2013.

B. Reguleringsimpactanalyse en compensatieregel administratieve lasten

Daar in het voorliggende ontwerp van BVR tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen, wat betreft kinderopvanglocaties, de wijzigingen voornamelijk juridisch-technisch van aard zijn en weinig inhoudelijk effect hebben en de wijzigingen overwegend een aanpassing inhouden aan de uitvoering die reeds aan het decreet werd gegeven middels zijn uitvoeringsbesluiten, dient er geen reguleringsimpactanalyse opgemaakt te worden. Een duiding van de wijzigingen werd in deze nota opgenomen.

De juridische ingrepen zijn formeel van aard, hebben geen enkele impact op de voorzieningen en hoeven dus geen RIA.

Een afweging van de verschillende opties in een RIA is (bijna) onmogelijk. Een eventuele afweging zou betrekking hebben op het al dan niet aanpassen van de VIPA-regelgeving aan de bestaande realiteit van het decreet.

6. Budgettaire weerslag en adviezen

A. Budgettaire weerslag

De alignering op het decreet vormt de aanleiding van dit besluit. De voornaamste potentiële budgettaire impact vloeit voort uit het verlenen van toegang aan alle rechtspersonen met sociaal oogmerk tot de VIPA-betoelaging.

Om deze impact te berekenen zetten we alle vergunde groepsopvangplaatsen met meer dan 18 kindplaatsen die IKT werken en die onder hun huidige rechtsvorm al in aanmerking komen voor VIPA-betoelaging af tegen dergelijke vergunde plaatsen die uitgebaat worden door andere rechtsvormen die heden nog niet in aanmerking komen voor VIPA. Dit geeft ons het theoretisch potentieel dat zich zou kunnen omvormen tot rechtspersoon met sociaal oogmerk.

	Aantal kindplaatsen
Huidige rechtspersonen met sociaal oogmerk (IKT, groepsopvang met meer dan 18 plaatsen)	24.872
Overige rechtspersonen en natuurlijke personen (IKT, groepsopvang met meer dan 18 plaatsen)	8.628
Totaal	33.500

Maximaal zou het aantal kindplaatsen dat voor VIPA in aanmerking komt met 34,69 % kunnen stijgen.

Dit moet echter sterk gerelativeerd worden wegens de stringente VIPA-voorwaarden. Een commerciële rechtspersoon of een natuurlijke persoon die louter omwille van de VIPA-betoelaging zich zou omvormen tot een rechtspersoon met sociaal oogmerk, ziet zich immers verplicht om 25 jaar lang de opvang te voorzien in deze infrastructuur onder de voorwaarden waarmee hij een subsidiebelofte kreeg van VIPA. Dit op straffe van volledige terugvordering.

Daarnaast speelt ook het effect dat het met voorliggend besluit niet langer mogelijk is om kleine vestigingsplaatsen vanaf 14 kinderen te laten betoelagen door VIPA.

In elk geval zal het honoreren van aanvragen voor subsidiebeloftes binnen de beschikbare kredieten moeten gebeuren.

B. Adviezen

Het gunstig advies van de inspecteur van Financiën Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend 25 januari 2016

Het begrotingsakkoord werd bekomen op 15 maart 2016.

7. Voorstel van beslissing

De Vlaamse Regering beslist:

haar definitieve goedkeuring te hechten aan het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen, wat betreft de kinderopvanglocaties.

Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Jo VANDEURZEN